систему елементів, що іменуються у літературі механізмом дії, впливу регулювання. Зокрема, адміністративно-правові заходи та механізм адміністративно-правового впливу на попередження корисливих проступків досліджувались І.П. Голосніченком. При цьому, цей вчений звертає увагу на провідну роль адміністративного права у регулюванні більшості суспільних відносин в державі.

Стосовно суті самого терміну «механізм» у контексті забезпечення і удосконалення певних видів діяльності, О. Литвинов пропонує розглядати його, як сукупність взаємозалежних компонентів, та процес здійснення діяльності із властивими їй цілями, завданнями, функціями, методами тощо.

Щодо самого визначення та складових елементів механізму адміністративно-правового регулювання, автор поділяє позицію С.Г. Стеценка, який вважає, що – це сукупність правових засобів, за допомоги яких здійснюється правове регулювання суспільних відносин у сфері адміністративного права, до якого входять органічні та функціональні складові частини. Органічними складовими частинами механізму адміністративно-правового регулювання згаданий вчений вважає ті, які визначають суть самого явища, тобто без яких не може відбуватися сам механізм адміністративно-правового регулювання. До них відносить: норми права, акти реалізації норм права та правові відносини. Функціональними складовими частинами механізму адміністративно-правового регулювання, на думку С.Г. Стеценка, можуть вважатися ті, які впливають на механізм адміністративно-правового регулювання, але водночас вони не є обов'язковими його елементами.

Виходячи з розглянутого, на наш погляд, механізм адміністративно-правового регулювання протидії корупції – це сукупність правових та організаційних засобів (інструментів), спрямованих на протидію корупційним проявам.

Однією із складових частин механізму адміністративно-правового регулювання протидії корупції є норми права, у яких закріплено порядок, що регулює та встановлює визначені державою межі, правила та порядок поведінки осіб при виконаній службових завдань, наділених владно-розпорядчими функціями. Згідно з чинним законодавством, види адміністративно-правових норм, спрямованих на протидію корупції, можуть бути спрямовані до всіх суб'єктів суспільних відносин (загальні) та до осіб, які є службовцями окремого відомства (відомчі). До загальних належать норми Конституції України, Кодексу України про адміністративні правопорушення, Кримінального кодексу України, базового антикорупційного Закону України, тобто ті, які поширюються на всіх суб'єктів правовідносин у державі. До відомчих належать норми, які встановлені та поширюються в межах певного відомства. Норми права передбачають здійснення певних заходів для досягнення визначеної мети, якою є зниження рівня корупції в державі, запобігання поширенню цього явища.

АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПРАВА НА ОСВІТУ ІНВАЛІДІВ

Булик Ірина Леонтіївна, викладач кафедри адміністративно-правових дисциплін ННІПП НАВС

Останнім часом у всьому світі відбулися суттєві зміни стосовно ставлення до інвалідів. Основою цих змін є визнання рівності прав інвалідів на повноцінне життя у суспільстві. Державна політика відносно інвалідів має за мету: по-перше, забезпечити їх права на максимальну участь в економічному і соціальному житті суспільства, особливо стимулювати їх

працевлаштування та участь на ринку праці, по-друге, забезпечити гарантований дохід, так, щоб люди з інвалідністю не позбавлялися можливості жити гідно. Сьогодні в Україні активізувалася робота, спрямована на адаптацію інвалідів у суспільстві. Найважливішим аспектом цієї адаптації є забезпечення умов для отримання інвалідами освіти у відповідності до їхніх можливостей.

Сучасна система отримання освіти інвалідами ускладнена. Треба зауважити, що якщо загальна освіта ще має належну правову регламентацію і є безкоштовною, то вища – взагалі є майже ефемерною щодо її отримання даними суб'єктами.

Недостатнє фінансування державою сфери освіти відіграє важливе значення в здобутті освіти інвалідами. Завдяки рекламі по телебаченню, радіо та інших засобах масової інформації, агітації проходить збір добровільних внесків, які використовуються для створення умов навчання інвалідів.

Сучасна система зальної освіти також потребує уваги: у розробці нормативів чисельності і введення в спеціальних школах-інтернатах посади вчителів валеології, реабілітологів, психологів, профконсультантів, сурдоперекладачів та інших спеціалістів;у розробці методології і механізму організації й надання психологічної підтримки інвалідам, починаючи з раннього віку; у забезпеченні пріоритетного видання спеціальної навчально-методичної літератури для осіб з вадами розвитку; у зобов'язанні видавництв, що видають дитячу літературу, підручники для шкіл, виготовляти їх копії на магнітних носіях для задоволення потреб учнів вадами зору; у вжитті заходів щодо пріоритетного фінансування закладів суспільного виховання для дітей з вадами розвитку дошкільного і шкільного віку, зміцнення їх навчально-матеріальної бази, забезпечення комп'ютерною технікою; у створенні умов для функціонування старшої школи як профільної у спеціальних загальноосвітніх школах-інтернатах; створити в кожному районі міст та СМТ не менше 1 загальноосвітньої школи з необхідними умовами для навчання інвалідів, з метою забезпечення ранньої соціальної адаптації дітей-інвалідів, які не мають відставання в інтелектуальному розвитку; у забезпеченні підвищення кваліфікації вчителів загальноосвітніх навчальних закладів з урахуванням вимог оновлених нормативних документів, включивши тематику з основ корекційної педагогіки.

Треба відзначити, що сьогодні в умовах жорсткої конкуренції на вітчизняному ринку праці вкрай важливого значення набуває питання професійної та фахової підготовки інвалідів, що є необхідною передумовою їх самозабезпечення у майбутньому, працевлаштування та інтеграції до суспільства через трудові колективи. Професійне навчання та фахова підготовка є складовими професійної реабілітації осіб з інвалідністю. Державною програмою розвитку системи реабілітації та трудової зайнятості осіб з обмеженими фізичними можливостями, психічними захворюваннями та розумовою відсталістю на період до 2012 року передбачено забезпечити щорічне збільшення обсягів державного замовлення на підготовку осіб з інвалідністю за професіями та фахами, що користуються попитом на ринку праці. В той же час, в бюджеті на 2011 рік такі витрати були не заплановані, а в 2012 році ситуація також не змінилася в кращу сторону.

Провідною установою, у якій здійснюється фахова підготовка осіб з інвалідністю за освітньо-кваліфікаційними рівнями молодшого спеціаліста, бакалавра, спеціаліста, магістра, є Відкритий міжнародний університет розвитку людини "Україна" – вищий навчальний заклад інтегрованого типу, що має філії у всіх регіонах країни, створений за рішенням Київської міської ради та за участю Київської міської державної адміністрації, де навчається 995 інвалідів, що становить 2,1% від загальної чисельності

студентів університету. Ми вважаємо, що необхідно переформування, зміна тенденції, відповідної реалізації цього навчального вузу з метою використання його за призначенням, а саме надання освітніх послуг інвалідам.

Отже, необхідно створити умови, які б дозволили здобувати професію для осіб з обмеженими можливостями. Насамперед, необхідно розробити:

- аналіз щодо медичних показань й протипоказань до навчання у професійно-технічних навчальних закладах;
- забезпечити пріоритетне фінансування наукових досліджень і науково-методичних розробок, спрямованих на припинення депопуляційних процесів в Україні та попередження інвалідності; пошуки нових підходів і технологій у вирішенні проблеми комплексної соціальної реабілітації осіб з особливими потребами, їх освіти та фахової підготовки;
- скоординувати з місцевими органами виконавчої влади діяльність щодо працевлаштування інвалідів, забезпечити диференційоване бронювання робочих місць для інвалідів-випускників навчальних закладів;
- забезпечити випуск спеціальної наукової, методичної, інформаційної літератури з правових, соціально-економічних питань, професійної орієнтації, переорієнтації, психологічної підтримки, аудіовізуальних засобів навчання, навчальних посібників для професійної реабілітації інвалідів;
- забезпечити придбання ПЕОМ, професіографічних матеріалів, нормативно-правових документів, літератури з психологічних питань для кабінетів з професійної орієнтації й психологічної підтримки інвалідів у професійно-технічних навчальних закладах;
- забезпечити усунення природних, комунікаційних і архітектурних перешкод, що заважають вільному пересуванню осіб з обмеженими фізичними можливостями у приміщеннях, де здійснюється навчання відповідно до Закону України "Про основи соціальної захищеності інвалідів в Україні";
- розробити перелік інтегрованих професій для підготовки інвалідів у професійно-технічних навчальних закладах з професій, що користуються попитом на ринку праці.

ПРОКУРОРСЬКИЙ НАГЛЯД, ЯК ЗАСІБ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ КОНСТИТУЦІЙНОГО ПРАВА ЛЮДИНИ І ГРОМАДЯНИНА НА БЕЗПЕЧНІ УМОВИ ДЛЯ ЖИТТЯ І ЗДОРОВ'Я

Арсірій Максим Володимирович, прокурор відділу захисту інтересів громадян і держави у сфері земельних відносин прокуратури Кіровоградської області
Науковий керівник: кандидат юридичних наук, заступник директора Інституту підвищення кваліфікації кадрів Національної академії прокуратури України *Присяжнюк І.І.*

Відповідно до ст. 50 Конституції України кожен має право на безпечне для життя і здоров'я довкілля та на відшкодування завданої порушенням цього права шкоди.

Кожному гарантується право вільного доступу до інформації про стан довкілля, про якість харчових продуктів і предметів побуту, а також право на її поширення.

Крім того, Закон України «Про основи національної безпеки України» від 19 червня 2003 року № 964-IV у статті 8 закріплює, що одним з основних напрямів державної політики з питань національної безпеки України в економічній сфері є захист внутрішнього ринку від недоброякісного імпорту – поставок продукції, яка може завдавати шкоди національним виробникам, здоров'ю людей та навколишньому природному середовищу.